

svatodušní poseň

2022-XXIII. ročník

Svatodušní zamyšlení

„Z jeho rozhodnutí jsme se znovu zrodili slovem pravdy, abychom byli jakoby první sklizni jeho stvoření.“

/List Jakubův 1, 18/

Je čas provoněný počínajícím létem. Čas příslibů prázdninové pohody, odpočinku, dovolených, výhledů na nevšední zážitky a nové věci. Křesťanské svátky svatého Ducha navázaly na starověké izraelské letnice, svátky první úrody. Svátky voničího chleba a taky nových nadějných očekávání ...

První seslání Ducha o letnicích se tak podobalo první úrodě! Je to krásný přírůstek. Tak jako Pán Bůh nezapomíná na hmotné dary a dává je v hojnosti, nezapomíná ani na ty duchovní. Boží Duch, ta mocná Boží energie a síla, stojí na počátku Kristovy církve. Ta moc, která žene jeho lid dopředu, ta moc, která po celé období křesťanských dějin až podnes zapaluje lidi nadšením pro pravdu a pro evangelium, ten oheň, který se v lidech dovede rozhořet a rozhučet dobrem a láskou, na tom může mít podíl každý. Anebo ta voda, která zavlaží žízeň a vyprahlost v lidských duších – to je opravdu síla!

Léto vnímáme jako čas plného života. To-lik toho máme před sebou, nač se těšíme! Ale víme taky víc nežli jindy, jak je nesa-

mozřejmě, že jsme zde. Vždyť nedaleko nás lidé umírají ve válce proti zemi, která nejenže nerespektuje nedotknutelnost cizích hranic a páchá vyhlazovací válku, ale dokonce otevřeně vyhrožuje zničením světa. Nevíme dne ani hodiny ...

Pomoc potřebným, zasaženým válkou – i tudy vane Boží Duch.

A pak taky myslím na naše konfirmandy. Chce se nám říci: To je úroda! Šest mladých lidí vyznává svou víru. Ne nadarmo konáme konfirmační bohoslužby právě na Svatodušní neděli. Jakub, Pavlína, Pavlína (není to pře-

klep, jsou dvě), Magdaléna, Jana, Alžběta. Duch svatý je takto při díle! A my máme naději, že tento náš sbor zůstane jejich sborem, kde budou společně s námi vyznávat svou víru v Krista. A pokud je čas jejich života odvané jinam, že budou schopni na dětství a mládí v olomouckém sboru navázat. Díky za ně, Pane!

Přeji vám všem požehnaný a pohodový letní čas.

Váš Jan Lukáš, farář

Milí čtenáři Posla,

číslo, které jste právě otevřeli, vychází na svatodušní neděli, která je (a jsme za to Pánu Bohu vděční) pro náš sbor také nedělí konfirmační. Vzhledem k tomu, že máme za sebou kromě sborového výletu i sborovou anketu o tom, co nám olomoucké společenství ČCE přináší či co nám v něm chybí (výsledky budou pro jednávání staršovstvem a následně vhodnou formou zveřejněny), kladu sobě i vám otázku, která jde pro svůj osobní charakter nad rámec jakéhokoliv dotazníku: co nás konfirmuje, upevňuje, v naší osobní víře v Ježíše Krista jako spasitele světa? Je to samozřejmě jen otázka řečnická, ke každému z nás Pán Bůh promluvil a promlouvá jinak, považujeme za důležité jiné aspekty křesťanova života. Ale přesto všichni potřebujeme v životě víry upevňovat, ujišťovat, posilovat – za každou z uvedených metafor potřeby opakovaně vyznávat svou víru vidím jinou situaci, jinou potřebu, duchovní nouzi. Chci se s vámi

sdílet o tom, co v poslední době konfirmuje mě. Jsou to středeční modlitby za Ukrajinu. Scházení se k nim vzniklo zcela spontánně, z obrovského šoku, který jsme po propuknutí války prožívali. Prostě to byla duchovní potřeba přinést před Hospodina náš strach o svět, jak jsme jej znali, naše otřesené jistoty, naše životy. Ta akutní nouze a úzkost z příběhů válkou postižených lidí, hrůz války v přímém přenosu internetu, prvních uprchlíků i těch, kteří jim začali pomáhat, ta nás nenechala ani klidně spát, ani nám nedovolovala klidně žít. A vedla mnohé z nás k zintenzivnění našeho mnohdy zpozdilého duchovního života. Jakkoli se mění počty těch, kteří se sejdou, i atmosféra ve společnosti, zůstala mi středeční modlitební setkání příkladem konfirmace. Ujištěním, že život ukotvený ve víře v Pána všech pánů i carů mi dává smysl.

Přeji letošním konfirmandům i nám všem nově pocítený dotek Božího ducha!

Jana Vrajová

Narozeniny v červnu

1. 6. Daniela Holubcová	19. 6. Libuše Jakšíčová
1. 6. Lukáš Švec	19. 6. Danuše Adamová
2. 6. Hana Nohavicová	21. 6. Stanislav Jílek
7. 6. Anna Procházková	25. 6. Zdeněk Raška
8. 6. Zdeněk Stránský	27. 6. Jiřina Slavičková
15. 6. Adam Vraj	27. 6. Jaroslav Hojný
11. 6. Jarmila Rašková	28. 6. Jindřiška Živná
13. 6. Zdeněk Šebesta	30. 6. Jana Hojná
15. 6. Ladislav Jalůvka	30. 6. Pavel Jahoda

1. 6. středa	19.00	Sešlost	
3. 6. pátek	16.00	děti	
	18.00	mládež	
4. 6. sobota	18.00	setkání staršovstva s konfirmandy	
5. 6. neděle	9.00	bohoslužby s VP – konfirmace	<i>Jan Lukáš</i>
6. 6. pondělí	18.00	bohoslužby – Svatodušní pondělí	
	19.00	staršovstvo	
9. 6. čtvrtek	9.00	Seniorklub	
	14.00	kurz ETF – Buddhismus	
10. 6. pátek	16.00	děti	
	18.00	NOC KOSTELŮ	
12. 6. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
14. 6. úterý	18.00	biblická hodina	
15. 6. středa	19.00	Sešlost	
17. 6. pátek	16.00	děti	
	18.00	mládež	
19. 6. neděle	9.00	bohoslužby a křest	<i>Jan Lukáš</i>
	14.30	sborové odpoledne v Drahanovicích	
21. 6. úterý	18.00	biblická hodina	
23. 6. čtvrtek	14.00	Seniorklub	
24. 6. pátek	16.00	děti	
	18.00	mládež	
26. 6. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
28. 6. úterý	18.00	biblická hodina	
3. 7. neděle	9.00	bohoslužby s večeří Páně	<i>Jan Lukáš</i>

každou středu v 18.00 – modlitby za Ukrajinu
každý čtvrtek v 18.00 – modlitební kruh žen

oddáni byli

28. 5. 2022 – Václava Zimová a Václav Dostál

Zpráva z květnové schůze staršovstva

V úvodní pobožnosti Tomáš Hromádka se ve své úvaze s názvem „Jak na to“ zamýšlel nad současnou dobou. Zdrojem síly nám může být víra v Boha. Po písni EZ 38 *Pán Bůh je síla má* se staršovstvo zabývalo výsledky ankety „**Co pro mě znamená olomoucký sbor?**“ Analýzu ankety zpracuje skupina starších (D. Batla, S. Jeništa, J. Vrajová, P. Chovancová, D. Marek, náhradníci T. Hromádka, J. Jurečka) a připraví pro ostatní vyhodnocení, závěry, podněty pro další diskusi na příští schůzi staršovstva. Poté bude rozhodnuto, jakým způsobem budou informováni i ostatní členové sboru.

Hodnocení uplynulého období: Staršovstvo děkuje Pavlu Brtníkovi a všem, kteří se podíleli na zdárném průběhu koncertu Jaroslava Hutky. Koncert se dle ohlasů vydařil. Zajímavá byla beseda s M. Esterle o novém evangelickém zpěvníku.

Konfirmace proběhne 5. 6. na Svatodušní neděli. Setkání staršovstva s konfirmandy je plánováno na sobotu 4. 6. a konfirmandi spolu prožijí víkend od 27. do 29. 5. v Dobřečově.

Připravujeme se na **Noc kostelů, 10. 6.** Program bude od 18:30 do 23:00. Na programu bude vystoupení KEA, komentovaná prohlídka, hudební skupina Bohdana Gallata, prezentace církve a program o J. A. Komenském. V dolním sále bude připraven program pro děti a malé obcerstvení pro poutníky. Noemi Batlová připravila seznam služeb k Noci kostelů.

Staršovstvo podpořilo br. faráře v změně **oslovení dětí při bohoslužbách**. Děti se ostýchají přijít dopředu. Br. farář bude nyní promlouvat k dětem, které zůstanou sedět v lavicích. Na závěr některému z dětí, nebo učitelů nedělní školy, předá lampičku. Poté děti odejdou do nedělní školy.

Technická komise informovala o probíhajících jednáních s nájemníky v Nákle, o zahájení projekčních prací opravy kostela (Ing. Trtílková). Byl zřízen také **účet pro stavební účely**, na který je možné přispívat. Tento účet budeme propagovat také navenek a snažit se oslovovat sponzory opravy kostela z řad veřejnosti.

Daniel Batla seznámil staršovstvo s postupem prací na **nových webových stránkách sboru**. Byly doladěny barvy, plní se obsah, dávají se dohromady vhodné fotografie.

Z různých: **Muzeum umění** připravuje výstavu Posvátné umění s vernisáží a doprovodným programem až do března 2023. Součástí prezentace je i náš kostel. S. Jeništa chce kontaktovat KEA, aby jeden z koncertů byl věnován této akci. **Nové sborové auto** je již k dispozici. Je připravená smlouva o užívání vozidla pro předání. Výtěžek z **adventní burzy pro Diakonii Rýmařov** bude využit na zútulnění chodeb DS. **Český bratr** – přichází 10 ks navíc, zbývají. Souhlasíme s odebráním současného počtu, zbývající kusy budeme rozdávat při návštěvách, používat jako formu misie. **Sborové odpoledne v Drahanovicích je plánováno na 19. 6.** Chceme pozvat i okolní sbory. Chtěli bychom zahájit **rozhovory o kázání** po bohoslužbách v kanceláři. Zatím orientačně 2× do měsíce, ne nutně pravidelně. Rozhovory budou ohlašovány podle aktuální situace s pozváním v ohláškách.

Informace o hospodaření sboru je k dispozici u br. pokladníka. Staršovstvo ukončilo schůzi ve 21:15 písni EZ *Novou píseň*.

Dle zápisu Evy Palové Dostálové pro Posla zpracovala Adéla Gabrielová

Obnovené bohoslužby v Domově ve Hrubé Vodě

Poslední bohoslužby Domově ve Hrubé Vodě „před covidem“ byly 8. 3. 2020, potom už jen jednou při kratičkém rozvolnění 28. 7. 2021. A pak dlouho, dlouho nic. Platila tam přísná karanténa, opatrnosti není nikdy dost. Až na letošní Květnou neděli jsme dostali krásný dárek: Bohoslužby se opět mohly konat! Po obavách, jestli si na nás tam ještě pamatují, s kým se budeme moci opět shledat, přišlo dojemné setkání: sestry, které na naše bohoslužby chodily před karanténou, nás již očekávaly a další tam svezly a doprovodily sestry z Domova. Poslechli jsme si Boží slovo, zavzpomínali jsme na ty, které již přijít nemohly, zazpívali si. Popřáli si zdraví a sílu, potěšili se navzájem. Tak jak to má být vždy, když se scházíme v Jeho jménu. Upřímný dík patří také za péči těch, kteří v těchto domovech pracují a starají se. I oni jsou součástí toho Božího díla, i když by to třeba sami o sobě neřekli. A tak se zase těšíme na další setkání, tentokrát po prázdninách.

Amos Děkaník

Sovinec prvomájový

Jako tradičně každý rok, sešla se v květnu Sešlost na Sovinci na ozdravně-relaxačním pobytu (obr. 1). Užívali jsme si společenství, a to nejen u oběda (5) či večer u ohně (10). Stihli jsme i oslavit narozeniny nejmladší účastnice (2). Bylo nám spolu dobře i při práci. Dokončovaly se některé terénní úpravy (3), zahradničilo (7, 8), dláždilo (4).

Mládež se statečně učila včelařit (6). Při společném shromáždění jsme odhalili památníček těm, kteří mají velký podíl na současné podobě Sovince. Laco a Laďa jsou tu pořád s námi (9).

Děkujeme všem účastníkům za krásný společný čas a pomoc.

Dan Marek

Něco se mění, něco zůstává

Tak znělo logo pro letošní sejití laiků k vzájemnému poznávání, uvažování i rozhovorům v prvním květnovém týdnu, v církevním středisku SOLA FIDE v Janských Lázních.

Je již tradicí tohoto sejití, že poradní odbor synodní rady připraví lákavý a zajímavý program z širokého okruhu témat, takže mohou být všichni účastníci – posluchači uspokojeni. V tom se nic nemění.

Každodenní biblický výklad byl tentokrát svěřen br. emeritnímu synodnímu senioru Danielovi Ženatému, který s námi probíral ucelené kapitoly I. knihy Samuelovy, od kapitoly 16 počínaje působením krále Davida na královském dvoře až po všechny Davidovy úspěchy, klady i neřesti. Dověděli jsme se toho podstatně víc, než co nás učili v nedělní škole. Uvědomili jsme si, jak je nutné občas si přečíst souvislé kapitoly, a to nejen evangelií.

Celocírkevní mladý právník Adam Csukás nám přiblížil právní postavení evangelíků od roku 1848 rozbořením základních právních aktů včetně protestantského patentu z roku 1861. Uvědomili jsme si, jakými obtížnými dobami evangelíci procházeli, a budme vděční za to, co dnes máme. Je téměř neuvěřitelné, že volební právo žen církev přijala až v roce 1923 a teprve od té doby mohly být i ženy voleny do staršovstva a první žena kazatelka mohla vstoupit na kazatelnu až v roce 1954...

Nám Olomouckým dobře známá bývalá farářka sousedního šternberského sboru Jana Hofmanová – dnes působící jako studentská farářka na Evangelické teologické fakultě v Praze – nás seznámila se svým studijním tématem o Svaté večeři Páně. Co je a co není Svatá večeře Páně, jak se postavit k motivu oběti, jak často slavit VP,

narůstající problémy historického vývoje od 1. Lateránu, jak se postupně odchyluje eucharistická zbožnost od slavení VP, to všechno byly otázky, na které jedno krátké odpoledne nestačilo.

Zajímavá a obsáhlá byla diskuse po příspěvku celocírkevního kazatele pro humanitní aktivity, menšiny a sociálně vyloučené Mikuláše Vymětala. Nechyběl ani celocírkevní kantor Ladislav Moravetz, který nás naučil další nové písně ze zpěvníku.

Večery byly naplněny hudebními produkcemi z vlastních řad. V tom došlo ke změně proti minulosti, avšak určitě ne ke snížení kvality produkce, jestliže jsme mohli vyslechnout pěvecký recital profesorky pražské konzervatoře Moniky Drdové, věnovaný předně dílu Antonína Dvořáka. A bylo postaráno i o zábavu z jiného soudku, když nám směle a dramaticky s neuvěřitelným entuziazmem osmiletý Jeník předčítal kreslené příběhy ze Čtyřlístku o Myšpulínovi a jeho přátelích.

Na dobrou noc nám br. emeritní senior Daniel Ženatý četl na pokračování z knihy ukrajinského spisovatele Konstantina Paustovského „Román o životě“ s příběhy z kritických období Ukrajiny. A komu ani to nestačilo, jestliže není zvyklý brzy

usínat a je mu vzácné setkání s přáteli, mohl pokračovat v besedování na samém závěru dne.

K tradici také patří výlet – i to se nemění. Tentokrát se uskutečnila exkurze do Sklářny HARRACHOV s pohoštěním v minipivovaru a procházka k Mumlavským vodopádům.

Co se podstatně mění, je vedení penzionu SOLA FIDE. Svou dlouholetou službu zde ukončili manželé Cejnarovi a penzion obsluhuje nový nájemce. Ten plní tuto službu velmi odpovědně, avšak vedení

kurzu si musí svolavatel kurzu zajistit vlastními silami. Že to tak může fungovat dobře, za to vděčíme vedoucí kurzu sestře Monice Drdové.

Těšíme se opět na Janky v příštím roce a všem čtenářům POSLA je doporučujeme

Eva a Jan Bartuškoví

Sborový výlet Kunvald - Neratov

Dlouho připravovaný sborový výlet je za námi: strávili jsme krásný den s lidmi ze sboru i s našimi přáteli z Ukrajiny na společném putování až k hranicím s Polskem. Zastavili jsme se na dvou místech spjatých s dějinami křesťanství. První zastávka byla v Kunvaldu, v domku Na sboru, kde byl v roce 1457 založen první sbor Jednoty bratrské. Někteří se prošli i k Modlivému dolu, za což byli odměněni pohledem na krásu kvetoucího jara.

Kurátor Marek Vraj plní roli průvodce zájezdu

V Kunvaldu před muzeem se zajímavou expozicí o Jednotě Bratrské

Cestička jarní přírodou

Další zastávka včetně oběda následovala v Neratově, kde nám o pohnuté a bolestné historii kraje i proměnách spjatých s místním katolickým kostelem poutavě vyprávěl jeho duchovní správce P. Josef Suchár.

Děkujeme bratru kurátorovi za organizaci celého podniku – radost ze společně stráveného času byla téměř hmatatelná a po covidových letech „půstu“ od podobných společných podniků v pravém slova smyslu občerstvující.

jv

Otec Josef Suchár – civilní farář v civilu

Na česko-polské hranici – uprostřed mostu přes hraniční tok

Ochutnali jsme i místní pivo

Posvátné umění v nesvaté době

Na podzim tohoto roku připravuje Muzeum umění v Olomouci velkou výstavu s názvem **Posvátné umění v nesvaté době** s podtitulem **České sakrální umění 1945–1989**, na níž nebude chybět model reliéfu instalovaného na čelní stěně interiéru našeho kostela.

Pro mnohé, zejména mladší účastníky bohoslužeb může být překvapením, že tento reliéf výrazně charakterizující celkovou uměleckou hodnotu bohoslužebného prostoru, byl pořízen teprve před 35 lety a znamenal značný zásah do tradičního pojetí symbolů ve sboru s rigidní reformovanou tradicí. Do té doby kříž – dokonce i svíce na stole Páně – byly symboly pro evangelíka v bohoslužebném prostoru nemyslitelné. Je

třeba uvést, že to byl tehdejší náš farář Josef Hromádka, který dokázal svým přesvědčivým a fundovaným přístupem přimět tehdejší staršovstvo k tak podstatné změně myšlení.

V roce 1985 sbor přistoupil ke generální úpravě bohoslužebného prostoru včetně nového řešení stolu Páně, kazatelny a čelní stěny, která byla do té doby pevně s kazatelnou i stolem Páně spojena. Josef Hromádka měl šťastnou ruku, jestliže v té podivné době získal pro generální úpravu Ing. Josefa Bartáka. Ten si sám na čelní stěnu netroufal, a proto

požádal o spolupráci olomouckého výtvarníka Pavla Herynka.

Připravovaná výstava v Muzeu umění se stává impulzem pro připomenutí doby, ve které toto umělecké dílo vznikalo. Požádali jsme proto pana doc. Pavla Herynka o rozhovor, ve kterém rád na položené otázky Janu Bartuškoví pro náš měsíčník POSEL odpovídal:

Původní interiér kostela – čelní stěna

Jak jste se k práci pro interiér kostela dostal?

V roce 1985 nebo počátkem roku 1986 mě oslovil Ing. Josef Barták, který na úpravě interiéru kostela ČCE už pracoval, a já jsem výtvarnou spolupráci přijal po předchozích dobrých zkušenostech s panem inženýrem na realizaci jiných výtvarných úkolů pro interiéry, které Josef Barták projektoval. Navíc jsem přivítal tuto zakázku také proto, že nejen pro mě měla velký význam v době okleštěné svobody slova a vyznání. Navíc

v té době byla velmi vzácná. Podívejte se kolem, kolik takových projektů i v dnešní době je? Od počátku však nám oběma bylo jasné, že to nemusí dopadnout úplně podle našich představ. Obávali jsme se přílišného zasahování z vnějšku, ale hned po prvním setkání s panem farářem Josefem Hromádkou jsme cítili ze strany sboru silnou podporu.

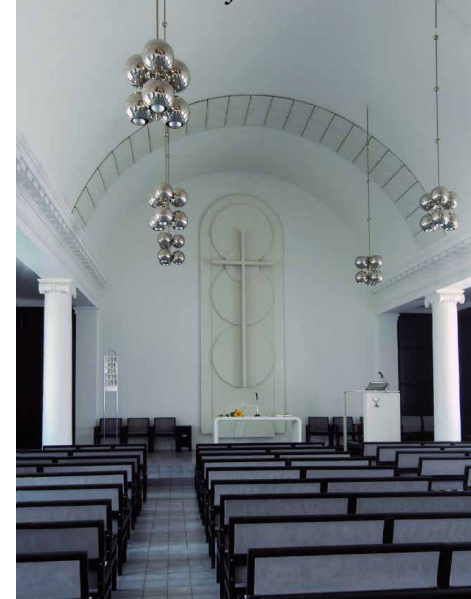
Jak konkrétně probíhala Vaše spolupráce s tehdejším farářem Josefem Hromádkou?

Jak jsem předeslal, neobvykle dobře. S panem farářem Hromádkou jsme – já i Ing. Barták – rozuměli jeho představám o novém interiéru. Měl rozhled po světě umění a jiných církevních realizacích doma i v zahraničí. Komunikovali jsme s ním velmi otevřeně a on k nám byl velice laskavý a vstřícný bez jakéholiv zastírání nebo taktizování. Klíčovou roli v prosazování našich návrhů pak pan farář sehrál na několika jednáních s komisí Díla, kterými musel projekt projít. U členů komise si získal velký respekt svou kulturou vyjadřování o věcech umění a architektury a svojí jasnou představou o realizaci výtvarných děl. Ta měla být organickou součástí interiéru tak, aby se vážala na celkovou úpravu včetně nového mobiliáře, a při tom si zachovala jednoduchost a určitou strohost v duchu protestanství. V souladu s tím jsem od počátku k výtvarnému pojetí čelního reliéfu a vitráží přistupoval.

Jak vznikal Váš návrh na čelní reliéf a zda byl čistě Vaší myšlenkou?

Po konzultacích s Ing. Bartákem a s panem farářem o jejich představě charakteru díla jsem vypracoval několik kresebných návrhů, variant mé představy velkého reliéfu. Pamatuji se, že byli oba překvapeni znač-

Dnešní interiér kostela, zhotovený podle návrhu Pavla Herynka

nou velikostí (ca 6×2 m), ale po diskusi s oběma jsem pokračoval v dopracování své představy. Velikost díla vyplynula z architektonického prostředí, hlavně z rozměrů a tvaru čelní stěny. Domnívám se, ale nejsem si zcela jistý, že pan farář předložil mé kresebné studie a návrhy staršovstvu, a poté jsem vypracoval tři konečné varianty ve větším měřítku, a ty předložil opět panu faráři a Ing. Bartákovi k posouzení. Z nich byla vybrána jedna jako nejvhodnější pro interiér, a tu následně posoudila komise Díla v Olomouci a doporučila ji k ověření na plastickém modelu v měřítku 1:10. Od počátku byl můj návrh čistě mým autorským dílem bez cizích vlivů a zásahů.

Zde si dovoluji citovat ze zápisu umělecké komise Díla ze dne 9. září 1986:

„Autor s architektem předložili sádrový model výtvarného motivu na čelní stěnu v měřítku 1:10. Umělecká komise považuje výtvarný návrh v intencích požadovaných investorem na maximální jednoduchost jak v tvaru, tak v materiálech korespondujících s celkovým řešením interiéru za velmi hodnotný.“

Za sbor ČCE se jednání komise zúčastnil pan D. Tomeš, jak stojí v zápisu. Tímto byl model reliéfu schválen a dílo doporučeno k realizaci.

Zhotovení reliéfu provedl pan Jiří Hurník z Ostravy podle mých návrhů. Spolupráce s ním byla velmi dobrá. Konzultace s ním byly oboustranně přátelské včetně úspěšného osazení díla na čelní stěnu koncem roku 1986 nebo počátkem roku 1987. Jeho mistrovské řemeslné zdatnosti a dodržení termínu si dodnes velice vážím.

Jaký je Váš výklad díla a nezaznamenal jste nesouhlasné reakce na tehdy ještě kontroverzní užití kříže v protestanské modlitebně?

K výkladu reliéfu bych chtěl říct toto: Dílo v architektuře musí podle mě splňovat dva hlavní aspekty. Prvním z nich je téma souznějící s posláním prostoru, druhým je architektonická vazba na řešení obnoveného interiéru. Ta musí být v každém případě logická a organická. Rozhodl jsem se pro symboliku Nejsvětější Trojice a kříže, symbolu utrpení Ježíše Krista a jeho oběti za lidstvo. Tři dotýkající se kruhy nad sebou jsou propojeny kontrastní tvrdou formou kříže a celek tak působí klidně a vznešeně. V dolní části reliéfu jsem zakomponoval půlkruh s plastickou křivkou, symbolickým znázorněním Země s cestou. Zde je myšlena cesta víry. Bílá barva byla zvolena z důvodu svého

duchovního působení a v souladu s architektonickou provázaností s interiérem. O bílé barvě píše Wassily Kandinsky ve své knize O duchovnosti v umění: „...Bílá proto působí na duši jako velké ticho, jež vnímáme jako hodnotu absolutní“... a dále pokračuje. „Je to ticho, jež není mrtvé, ale obsahuje naopak řadu nových možností. Bílá zní jako ticho, které jsme náhle pochopili.“

Sporadické kontroverzní ohlasy na užití kříže na reliéfu jsem tehdy letmo zaznamenal spíše nepřímou, zprostředkovaně. Užití kříže mně přímo nikdo nevytkl. Ekumenismus za tu dobu už hodně pokročil k větší otevřenosti a pochopení zásadních hodnot hlášených církvemi v minulosti vůči sobě nepřilíhly přátelskými.

Ještě by mě zajímalo, jak je motiv vitráží ovlivněn centrálním dílem, čelním reliéfem?

Vitráže zde mají funkci eliminovat rušivé rámoví oken, mají zklidnit a sjednotit pohled na obě boční stěny, a tak podpořit vnímání čelního reliéfu. Musel jsem vycházet z formátu úzkých obdelníků na výšku. Vyšly vždy dva do jednoho pole. Tím jsem nakonec došel k provázání sousedních vitráží jedním z oblouků. Navrhl jsem asi pět šest variant, ale nakonec jsme se shodli s Josefem Bartákem i panem farářem (a staršovstvem) na jedné, kterou jsem rozpracoval v kartonech v měřítku 1:1 a zavezl vše s objednávkou do sklárny v Pelechově nad Železným Brodem. Ta dílna má dodnes vynikající úroveň, i když se změnil majitel. Tehdejší pracovníci provedli zakázku podle našich představ a byla s nimi příkladná spolupráce. Jasně pochopili, o co mně jde a přesně se řídili mými studiemi a kartony. Dodávka pískovaných skel byla bez připomínek.

Byla Vaše díla pro interiéř realizovaná v plně šíři Vaší představy dle Vašich návrhů?

Ano, byla a myslím si, že se obnova interiéru celkově povedla. Jsem i po letech se svou prací spokojen. Interiéř má stále svou architektonickou a uměleckou kvalitu. Na tom mají zásluhu i další spolupracovníci, hlavně Ing. Josef Barták, pan farář a představitel staršovstva. Podařilo se skloubit a sjednotit všechny hlasy ke konečnému dobrému výsledku. Pozitivní a často nadšené ohlasy na interiéř byly četné od domácích i zahraničních návštěvníků. To jste ale ve sboru jistě sami zaznamenali. Ještě chci připomenout, že jsem také navrhl kovový kalich na amboně a podle mého návrhu byla odlita i bronzová deska s označením sboru na fasádě u vchodu. Tu po čase ukradli sběrači kovů. Za celou dobu renovace interiéru bylo vykonáno hodně dobrovolné práce i ze strany obětavých členů sboru. Na to nesmíme v žádném případě zapomenout. Nutno zde samozřejmě stále připomínat Bartákovu řešení úpravy interiéru včetně mobiliáře, svítidel a dalších prvků. To by však nejlépe popsal sám pan inženýr.

*

Závěrem bych chtěl poděkovat celému sboru ČCE v Olomouci za příležitost vyjádřit svůj výtvarný i lidský názor v době nepříznivě duchovním myšlenkám prostřednictvím svých uměleckých děl a možnost sdílet působení děl s farníky i dalšími návštěvníky.

Foto: Tomáš Herynek

A my děkujeme panu docentu Pavlu Herynkovi nejen za jeho odvahu přijmout v době tak nepříznivé pro sakrální umění vypracování díla, které každému umělci tehdy mohlo poškodit tzv. kádrový profil a vyloučit jej z řad členů Fondu výtvarných umělců, ale hlavně za jeho vstřícný přístup k nám evangelíkům mnohdy zatíženým vlastní „lidovou tvořivostí“ v tom méně hodnotném smyslu.

Jan Bartušek
Imp-Eva

Návrat k Počátku do Světa Božího království

Jak se zamýšlím při čtení Písma nad významem některých veršů, stále se mi ukazuje směr k Počátku (Gn 1 a J 1).

Když Pravé světlo osvětluje každého člověka přicházejícího na svět (J 1,9) a člověk byl stvořen, aby byl obrazem Božím (Gn 1,27), vychází mi, že toto Světlo je od Stvořitele a každý člověk má dar BÝT částíčkou Jeho Světa.

Tímto naladěním a propojením mohu poznat, pochopit a přijmout sebe s důvěrou, důvěřovat Jemu i sobě * J 14,20 „*Poznáte, že já jsem ve svém Otcí, vy ve mně a já ve vás.*“

Ve Světle je Láska a Láska je život, život v plné Radosti * J 15,11 „*To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost byla plná.*“

Pojďme kráčet cestou Světa stále přicházejícího Syna člověka * L 17,20n

Když se ho farizeové otázali, kdy přijde Boží království, odpověděl jim: „*Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli vypořadovat, ani se nedá říci: „Hle, je tu“ nebo „je tam“! Vždyť království Boží je mezi vámi!*“ – myslím si, že JE v každém z nás.

Každý může BÝT tím krásným Božím stvořením s darem předávat sílu Lásky, abychom našli cestu k sobě, k bezpodmínečné lásce ke všem a ke všemu.

Věrka Zapletalová

ČERVEN

*V květech se červen topí
a vysílá svoje vůně
člověk hned nepochopí
proč někdy srdce stůně.*

*Červnová vlídná dlaň
hasí nás po lících
za zimu platí daň
v barvách se měnících.*

*Se sluncem i Bůh se směje
vysílá svoje paprsky
ze zářivého obličejce
své zlaté odlesky.*

*Člověku různá stráž
se mění v užitek
a pokora i bázeň
váže se do kytek.*

*Večer když pak nastává
chvilí jako by stát
v srdci však neustává
chuť stále Bohu děkovat.*

Pavel Janošík st.

METAFORY STARÉHO MUŽE

*Mláď je velmi krásné
kdy se učíme a hrajem
vše se nám jeví tak jasné
pomalu při tom i zrajem.*

*Věřit Bohu, to znamená
plnit si sen neskutečný
Jemu se svěřit zejména
a získat tím život věčný.*

*Učit se od Něho už v mládí
nám Bible dobře radí
že život není jen smích,
ale že přináší též i hřích.*

*Poznávat život i lásky
velikou pestrost všech věcí
dělá nám na čele vrásky
pády a omyly našich srdcí*

*Bůh nás má přesto velmi rád
ve stáří, nebo i v mládí
o tom svědčí Písmo nastokrát
tomu budme vždy rádi.*

*Mějme to stále na paměti
že jsme Jeho milované děti
pojďme Mu s důvěrou naproti
On se nám jistě svou milostí odplatí.*

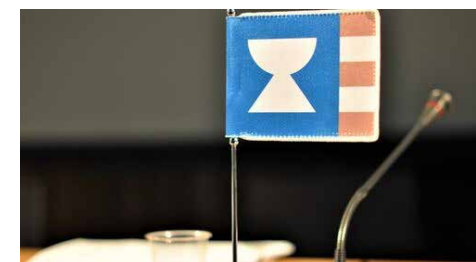
Pavel Janošík st.

Prohlášení 4. zasedání 35. synodu k situaci na Ukrajině

4. zasedání 35. synodu Českobratrské církve evangelické přijalo v sobotu 21. května 2022 ve Svitavách prohlášení k agresi Ruské federace proti Ukrajině.

„Synod ČCE vyjadřuje svůj soucit se všemi lidmi, do jejichž života zasáhla agrese Ruské federace proti Ukrajině, vyslovuje jim svou solidaritu a věnuje jim své přímluvné modlitby. Děkujeme všem, kdo se v této válečné krizi snaží pomoci. Zároveň jako křesťané odmítáme výroky církevních představitelů, jako např. moskevského patriarchy Kirilla, které tuto agresi ospravedlňují.“

Poslanci a poslankyně
4. zasedání 35. synodu ČCE,
ve Svitavách 21. 05. 2022.

Pozdrav Pavla Pokorného

Milí návštěvníci kostelů, rádi Vám otvíráme prostory, které jsou nám drahé jako blízký člověk. Těší nás Váš zájem.

Jedinečná architektura kostelů je zrozená z víry. A víra je především touhou po Bohu. Tak nás chrámový prostor podporuje a inspiruje v našem životním hledání Boha.

Přejeme Vám, aby Vám noční návštěva kostela pomohla najít klid a soustředění, zpomalit běh času a otevřít mysl.

Pán Bůh Vám všem žehnej,

Pavel Pokorný
synodní senior

Českobratrské církve evangelické

Program Noci kostelů ČCE Olomouc

- 18.30 Slovo na začátek
- 19.00 Hrají studenti Konzervatoře Evangelické akademie Olomouc
- 19.30 Střípky nevšedních dnů – skupina B. Gallata
- 20.00 Komentovaná prohlídka kostela – Jan Jeništa
- 20.30 videoprezentace ČCE
- 21.00 Střípky nevšedních dnů – skupina B. Gallata
- 21.30 Chvilka s Janem Ámosem
- 22.00 Komentovaná prohlídka kostela – Jan Jeništa
- 22.45 Modlitba a požehnání na závěr, farář Jan Lukáš

EVANGELICKÁ
TEOLOGICKÁ
FAKULTA
Univerzita Karlova

Poslední přednáška z kurzu Univerzity třetího věku Úvod do religionistiky: Světová náboženství včera a dnes - **Buddhismus: dějiny a současnost** se bude konat opět v prostorách našeho sboru dne 9. 6. od 14. hod. Přednáší prof. Pavel Hošek, Ph.D. z Katedry religionistiky Evangelické teologické fakulty Univerzity Karlovy.

Dobrá zpráva: ochota českých domácností třídit elektroodpad roste!

Pryč jsou doby, kdy lidé vyhazovali vysloužilé elektrospotřebiče do popelnic na komunální odpad, nebo v horším případě do volné přírody na černé skládky. Stále více lidí si totiž uvědomuje, že to, jak žijeme, můžeme do značné míry ovlivnit my sami. Třeba tím, že začneme ještě důsledněji třídit odpad z domácností.

Ochota občanů aktivně se podílet na recyklaci elektroodpadu roste, vyplývá z průzkumů společnosti EKOLAMP, která zdarma zajišťuje sběr a recyklaci nefunkčních elektrozařízení. Ekologické smýšlení a ochota třídit elektroodpad je znát i na celkovém objemu sebraných a recyklovaných elektrozařízení. V roce 2021 se v České republice prostřednictvím kolektivního systému EKOLAMP podařilo sebrat téměř 4200 tun světelných zdrojů, velkého a malého elektra. Před pěti lety to bylo jen něco přes 1500 tun. To představuje téměř trojnásobný nárůst. A oproti roku 2005, kdy byla v Česku zákonem zavedena povinnost zpětného odběru vysloužilých světelných zdrojů a elektrospotřebičů, se objem ode-

vzdaného elektroodpadu zvýšil 17krát.

Ze sebraných světelných zdrojů a velkého a malého elektra se po recyklaci k dalšímu využití předá více než 90 % materiálů. Získané kovy, plasty či sklo pak slouží k další výrobě, případně jako technický materiál. Díky pečlivému sběru se navíc zabránilo znečištění přírody, ke kterému by mohlo dojít, pokud by se škodlivé látky z nerecyklovaných zařízení dostaly do půdy nebo vody.

Zpětný odběr světelných zdrojů a dalších elektrozařízení pro Olomouc zajišťuje neziskový kolektivní systém EKOLAMP. Ten se zaměřuje na zpětný odběr světelných zdrojů (lineární i kompaktní zářivky, výbojky, halogenové, wolframové i LED žárovky) a velkých i malých elektrozařízení (domácí spotřebiče, spotřební elektronika, zařízení reprodukcí zvuk či obraz, elektrické a elektronické nástroje, hračky či vybavení pro volný čas a sport). Více informací získáte na stránkách www.ekolamp.cz.

Bohdan Gallat, EKOLAMP s.r.o.

ZVEME VÁS NA:

SBOROVÉ ODPOLEDNE,

které se uskuteční v **neděli 19. 6. od 14.30 hod.**

Místo konání: **DRAHANOVICE,**
Galerie U Kalicha, (dříve kostel ČCE)

Program: rodinné bohoslužby, hudba,
hry pro děti, občerstvení na přilehlé zahradě.

VŠICHNI JSOU SRDEČNĚ ZVÁNI.

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Marek Vraj:	605 224 814	m.vraj@volny.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 2302116008/2010

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci
vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Pří-
spěvky, ohlasy, připomínky pošlete na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek,
Daniel Batla, Amos Děkaník a Ivana Jeništová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Noemi Batlová

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 5. 2022

Vyšlo: 5. 6. 2022

Uzávěrka příštího čísla: 15. 6. 2022

<http://www.olomouc.evangnet.cz>